

[Rasmus Hansen.]

Der er for Invaliderne Fradragsregler, hvis Sigtsmæssighed der nok kan være Grund til at overveje.

Desuden er det mig bekendt, at der er tilstillet Partierne i det høje Ting en Række Ønsker fra Invalideorganisationerne, som man gerne vil have taget op til Behandling. Der peges i denne Henvendelse til Partierne dels paa den Ordning, som man gerne ser i Fremtiden, og som jeg mener, der ikke er nogen Mulighed for at faa udarbejdet, medmindre man nedsætter en Kommission til at gennemdrøfte deres Forslag. Derudover er der visse Ønsker, som der straks maa kunne tages Stilling til, som der i hvert Fald maa kunne tages Stilling til, naar Regeringsforslaget kommer til Behandling i et Udvalg, og dem skal jeg under Udvalgsarbejdet vende tilbage til.

Det af Regeringen foreslaaede Ægteskabstillæg fjerner visse Skavanker ved den gældende Lovgivning. En Regulering af Indtægtsgrænserne for Aldersrentenydere paa Alderdomshjem har hørt til vore Ønsker, fordi den i saa høj Grad er paa-krævet, og vi hilser med Tilfredshed, at der er taget Hensyn hertil i det af Regeringen fremsatte Forslag. De Bestemmelser, der er foreslaaet herom, er vi derfor villige til at gøre til Genstand for en velvillig Behandling.

Men selv om Regeringens Forslag i visse Henseender imødekommer de Henstillinger, som vi har fremført, ændrer det ikke den Kendsgerning, at Forslaget taget som Helhed er et Led i Bestræbelser, hvis Formaal er en Forringelse af de sociale Foranstaltninger. Desuden har Forslaget en anden og ligeledes afgørende Fejl, og det er den, at det ikke er formet som en midlertidig Ordning. Forslaget er desværre udarbejdet som en Ordning, der skal gælde for en længere Aarrække, skønt Forudsætningerne for at skabe en saadan Ordning overhovedet ikke er til Stede paa dette Tidspunkt. En endelig Revision, som imødekommer Ønsker hos store Dele af Befolkningen, maa efter vor Mening indledes med en Undersøgelse af, hvad der skal ydes Aldersrentenyderne og Invaliderne, for at de kan opnaa en ensartet og rimelig Lefevod i de forskellige Dele af Landet.

Paa mange Maader er der sket Forskydninger inden for vort Samfund i de senere Aar, og vi savner et udtømmende Materiale til Belysning af Aldersrentenydernes og Invalidere-nydernes Forhold. Det kunde tilvejebringes gennem den Kommission, som vi har stillet Forslag om, og det er vor

Opfattelse, at Regeringen burde have fulgt vor Henstilling og begrænset sig til en midlertidig Ordning, medens en saadan Kommission arbejdede. Men antagelig er det Planerne om at bruge Revisionen af Alders- og Invalidere-nydelovgivning som Paaskud til Ophævelse af Rabatordningen, der har været en af Hindringerne for Imødekommenhed over for os paa dette Punkt, og maaske er der ogsaa andre Grunde. I Dag har vi faaet den højtærede Arbejds- og Socialministers Meddelelse om, hvad han tror om Mulighederne for en vederlagsfri Aldersrente og en Antydning af, at han maaske kan tænke sig en Kommission nedsat til Overvejelse af en forsikringsmæssig Overbygning af Aldersrenten. Dette er imidlertid ikke tilfredsstillende for min Gruppe; der vil, hvis en Kommission nedsættes med en saadan Opgave, blive alt for snævre Rammer for Kommissionens Arbejde.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om det Forslag, som er fremsat af Regeringen vedrørende Ændringer i Lov om offentlig Forsorg. Dette Forslag er fremskaldt af det Forslag, Regeringen har fremsat med Hensyn til Ændringer i Folkeforsikringsloven. I det Forslag til ny Affattelse af § 194 i Forsorgsloven, som Regeringen har fremsat, opretholder man det efter vor Mening helt urimelige Princip, at en Kvinde kan klare sig med en mindre Indtægt, end en Mand kan, og i Overensstemmelse med dette efter vor Mening forkerte Princip har man stillet Forslag om, at Retten til at faa udbetalt Normalbidrag med det fulde Grundbeløb til Børn kan inddrages ved en Maksimumsindtægt, der er fastsat lavere for Kvinder end for Mænd. Jeg vil gerne have en Forhandling om dette Forhold i det Udvalg, som vi ønsker Forslaget henvist til.

I det Forslag, der er fremsat af Regeringen vedrørende Ændring af Forsorgslovens § 297, gaar man ind for, at Kommunehjælpen i Fremtiden skal reguleres i Overensstemmelse med de Satser, hvorefter der udbetales Aldersrente, medens Regelen hidtil har været den, at Kommunehjælpen blev reguleret under Hensyn til de Satser, hvorefter der udbetales Invalidere-nyde.

Den højtærede Arbejds- og Socialministers Motivering for at foranledige denne Ændring er den, at han har stillet Forslag om at yde væsentligt højere Beløb til Invalidere-nyderne end til Aldersrentenyderne. Men jeg er ikke sikker paa, at det Standpunkt, som den højtærede Arbejds- og Socialminister her gaar ind for, vil vise sig at være rimeligt, for i Henhold til For-